

A KISVENDÉGLŐS

A magyar vendéglős- és kocsmárosipar, a borértékesítés és söripari érdekeket fölkaroló szakközlöny.

PINCÉREK HETILAPJA.

A székesfővárosi Kisvendéglősök és Kocsmárosok Ipartársulatának HIVATALOS KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁR: Egy évre 12. kor. félévre
6 kor. negyedévre 3 kor.

Felelős szerkesztő: Flór Győző.
Kiadótulajdonos: Nikházy Géza.

Megjelenik minden vasárnapon.
Szerkesztő és kiadóhivatal:
Budapest, VIII. k. r., József-körút 15 sz.

TARTALOM:

Világverseny. (Bakonyi.) — Borgazdaságunk. — Szípkapólmia. — Különféle közlemények: A főváros közéletelmzése. Világítási és acetylen ipartársulat. A pikolók őrző-angyala. A vadhús. A városi villamos r. t. Újmódi cigaretták. Virli-szabályrendelet. A M. O. P. E. ügyvivői. Halálóvások. A konyhaművészet... — Ünnepek, vigalmak. — Üzleti híreink. (Helyváltozások.) Hétről-hétre. Téliid. (Botoz.) Szerkesztői posta. Tárcá. Utazás a vendégfogadók körül. (Minden Tamás.) Nyíltér, közlemények. Hirdetések.

Világverseny.

A modern kultúra terjedésére senki sem vonhatja kétségbe az időszaki kiállítások nagy, talán minden egyebet felülmúló óriási befolyását. Egy-egy kiállítás amíg szemléltető vásárja az emberi ész alkotásainak, addig iskolája és gyakorlati muzeuma is az eleven életnek, melyben a szorgalmas igyekezettel megszerzett tudás a győzelem babéra.

Minden kiállítás az erők mérkőzésének porondja, melyről mérkőzők és nézők az értékesíthető tanulságok nagy sokaságával szoktak a maguk otthonába visszatérni. A szűkebb körre határolt hazai kiállításokra nézve épp úgy állanak ezek az általános igazságok, mint a népek és nemzetek nagy világversenyére, a nemzetközi kiállításokra. Csak hogy míg a haza földjén rendezett — többnyire szakirányú —

kiállítások természetszerűleg az egymás ellenében irányított versenyre utalnak, a győzelem pálmáján itt testvérek osztozkodnak: ezzel ellentétben a nemzetközi kiállítások a népek termelő erejének és képességének képezik a próbakövet. Semmi kétség, hogy a látókör szélesbítésére, gyakorlati ismeretek gyűjtésére emez az alkalmasabbik, csak a népek nagy versenyén szerzett babér dicsősége szól az egész világnak.

Magyarországon nem volt még világkiállítás soha, a magyar ész alkotásainak, termelő és előállító képességének mérkőzése más fajok képességeivel ennél fogva nem történhetett eddig a hazai földön, s belátható időn belül nem is fog történni. Ezért szükséges minden alkalmat felhasználnunk a népek versenyében való részvételre, ezért volna szükséges, hogy tudásunk, termelésünk, előállítóképeségünk legjavával tömött sorokban jelentkezni az ez évi saint-louisi világkiállítás nagy nemzetközi versenyén is.

A magyar vendéglősiparnak fölöttébb kevés alkalom jutott a mai napig, hogy a művelt külföld előtt bemutatkozassék. A legegyszerűbb alkalmat a nemes versenyre, a világ előtt való elismertetésre a vendéglősipar számára is csak úgy, mint

bármely más termelési ág számára, a világ kiállítások nyújtják.

Az hallatszik, hogy a mi részvételünk a saint-louisi kiállításán csak igen szűk körre fog szorítkozni, s ebbe nem fog beleférni az ipari kollekciók tarka sokasága. Mi sem természetesebb, minthogy ilyen körülmények között a magyar vendéglősipar részvétele is egy halva született gondolat volt elejétől fogva.

Pedig micsoda fényes perpektívája nyílt volna ott vendéglősiparunk érvényesülésének, a különlegesen izolált helyzetből beléphetni az élő-mozgó, világot hódító ipari tevékenység verseny-porondjára!

Az államérdek szempontjából »szükséges takarékoság« jó eleve elvonta szemeink elől ezt a fényes perspektívát, nehogy a kelleténél jobban belemelegedjünk a tőle való gyönyörködésbe. Tehát lemondani! Igaz, erény a lemondás is, valaminthogy joga van a takarékoságnak is, hogy a maga helyén erénynek tituláltassék.

Azonban valamiképp a lemondás nem minden körülmények közt nevezhető erénynek, úgy a takarékoság néha igen drága fényűzés. Ilyen drága luxus-számba megy a mi távolmaradásunk a saint-louisi kiállításról. Mintha éppenséggel nem szorul-

TÁRCA.

Utazás a vendégfogadók körül.

Régi emberek, új emberek,

Irta: Minden Tamás. (7.)

Thipiő egyszerre csak azt érezte, hogy az egész világ felfordult vele. A szoba is megmozdult s a szekrény, ágy, asztal, pamlag, a fali képek, a gyertyatartó s koppantó, — mind-mind táncrea kerekedtek. Az ablakon játszó alkonyi sugarak ugyancsak lejtették a gyors *cepedtít* és a finom *sitkei csárdást*. De úgy érezte, mintha maga is táncrea akarna kezdeni. A lábai már szinte ráállottak s karjai — ölelésre hajoltak. S talán fordult is már egy-kettőt, amikor a keblére erősen szorított szép asszonynak így szólt:

— Elviszlek gyöngyöm, szép gyönyörűségem! . . .

Az pedig felelet helyett nagy hálásan vetette rá szemeit, s előleges jutalmul egy hosszú, tüzes csókot adott. . . Thipiő megszédült ettől a csóktól, de ez a szédület jól, igen jól esett neki. Ilyen jóleső érzést ő még sohasem érzett. Ilyen kellemes érzést talán csak az a csók tud kelteni, a

melyet egy hűn szeretett édes anyai ajk nyújt a tíz éve nem látott gyermekének.

Thipiő melegen, s erősen szorította magához a véletlenül talált drága kincset s iltasan susogta fülébe:

— Ne félj szép angyalom, elviszlek, de még akkor is elvinnék, ha tizenkét kapitány örködnék is fölöttem. . . Holnapután reggel, vagy talán még előbb jó helyen, oly helyen léssz, ahol a gondolat sem bír rád akadni.

Thipiőnak kitűnő fajvérű, olyan lovai voltak, hogy a mai gyors-személyvonatokkal bátran versenyt futathatna (ha élne). Budapesttől akár egész Prágerhofig. Szekerét aznap előtte vasalta s végezte be a kovács. Biztos volt benne, hogy lovai ezt az új vasas kocsi két nap alatt oda viszik, a hova ő akarja. Cseppet sem csodálkozott hát, midőn másnap késő délután a dombóvári templom tornyát megpillantotta.

— Féluton már jóval túl vagyunk s pár pillanat múlva kissé megpihenhetsz — mondta Thipiő, a sebes menet miatt óvatosan betakargatott asszonyának.

A várszerű dombóvári nagyfogadót, a jelenlegi Korona-szállodát, pár perc múlva csakugyan elérték. A fogadós, aki a több házból álló épületnek egyszersmint fel-

ügyelője is volt — a kapuban állott. Ez a künnállás valami különös, nagyobb eseménynek volt a jelöltje. Olyan eseménynek talán, mint mikor a dombóvári Korona-fogadó későbbi, s mostan immár közel negyvenéves jó gazdája, Szabó József állt künn a fogadó előtt főpincérrel, Reverencsits Istvánnal. Ez ugyan nem valami régen, akkor volt, amidőn a bpest-pécsi vasutat nyitották meg s a vonalat bejáró előkelő társaság megvendégelésére készült elő az öreg dombóvári Korona. Annak a rövid idő múlva végbemenő s országra szóló eseménynek talán már itt, ezen a banketten bogozódtak a szálai.

»Nagy dolog ez, de mi még ennél nagyobb is fogunk érní, István öcsém!« — mondta Reverencsits gazdája, mintegy jóslatszerűleg. Erről azonban majd tovább beszéltek el egyet-mást neked, Minden Tamás.

Thipiő új vasas szekerét tehát a hercegi fogadós a kapuban fogadta s állította meg e szavakkal:

— Eddig és ne tovább Thipiő! de innen is azonnal és bárhova röptsd el galambodat, csak ne Keszthelyre. . .

— Köszönöm cibora! Ha majd e dolgoknak vége és a holt idény köszönt be, jöjj el és látogass meg a pécsi hegyeken

nánk rá, hogy magunkat, előhaladásunkat a világ előtt bemutassuk. Takarékoskodunk, mint a fősvény háziúr, akinek a nyakába hull az eső, mert a háza javítását költséges luxusnak tartja.

Takarékoskodunk, a mulasztások pótlásával későbbre kecsgetjük magunkat; de az idő nem vár ránk: így a sorsunk az, hogy elmaradunk a világtól!

Bakonyi

BORGAZDASÁGUNK.

A borkereskedelemről.

I.

A közélet mezején tényezőkként szereplő érdekkörök természetükben hordják a közvélemény érdeklődését. Ez egyébként is a levegő a számukra, mely nélkül nem létezhetnének. A közvélemény ellenőrző befolyása itt a napsugár szerepét viszi, meletet és világosságot árasztva. Hogy aztán a napsugár fényénél sokszor olyan dolgokra is bukkan a szigorúságában nem alkuvó közvélemény, amely dolgokra nézve jobb lett volna, ha sötétben maradnak, ebből nem az következik, hogy a napsugár fényét elhomályosítsuk, vagy a közvélemény ellenőrző jogát elkobozni akarjuk, hanem ellenkezőleg, hogy ezt az ellenőrző hivatást és jogot minél inkább megerősíteni iparkodjunk s észéke fölött éber figyelemmel őrködjünk.

A borkereskedelemnek, amelyről ezúttal a nóta szól, hi fog, számos értékes tulajdonságát közt nem utolsósorban, amelyvel az egyes dolgokat disztinváltni tudja. Így például a közvéleményt is elemeire bontja s az *erint* rubrikálja, amint annak megnyilvánulása az ő szempontjából hasznos, vagy nem hasznos. A napsugár fénye ellen valószínűleg nincsen kifogása, csak szeretné, ha ezt is olyan apparátussal lehetne ellátni, mint a villanylámpát, hogy amikor szükséges, le lehessen csavarni. Aldatlan munkát végez a sajtó, amely ezt a berendezést nem engedi megcsinálni.

Pedig, hogy milyen jó lett volna sokszor az, ha a közvélemény szeméi előtt a

világosságot sötétségre lehetett volna változtatni, azt az Engel-est és következők folytatásai eléggé plastikus domborúsággal állították eléln. A szubjektív antipátia, mely mindenba érthető volt a borkereskedelemmel szemben, de a melynek közlomben nincs legitim polgárjoga a közvélemény irányításában: fényes igazolását nyerte a nagy leleplezések korszakában. A titkon őrzött gyanú testet öltött a törvényszékek ügyészeinek vádjában s a lesújtó ítéletek szomorú elégtételül szolgáltak azoknak, akik a hazai borgazdaság kínesei kamráját a borkereskedők monopolizált uralmától féltették.

Egy világra szóló botránykrónikának kellett segítségül jőni, hogy ez a nyomasztó uralom, mely a kislajblia zsebében tartotta az ország vendéglőseit — végrehalára paralizáltassék. Pirulnunk kellett miatta az egész világ előtt, de idehaza tisztító viharoként latott.

Szipka-polémia. A papírszipka megdrágulásával foglalkozó közleményeink nagyon az elevebe vághattak; egész sereg polemizáló, cáfoló, helyreigazító és felvilágosító levél érkezett hozzánk szipkagyárosok, szipkaraktárosok és bizományosok részéről. Abban körülbelül mind megegyeznek, hogy az igazságot a maguk részére akarják lefoglalni, a főpincérek állásfoglalásának jogosultságát ellenben tagadják, aminthogy ezt tőlük természetesen is találjuk. Hiszen minden szentnek maga felé hajlik a keze; bajnak, kárnak meg soha sincs gazdája. A szipkagyárosok sem képeznek az alól kivételt, s értjük, hogy az igazságnak ők is tartják a maguk zsákját, a kartellszagú áremelkedésért meg másra hárítják a felelősséget. Amde nekünk nem az az irányadó, hogy az árfelemelő gyárosok több-kevesebb ügyességgel tudnak-e a maguk álláspontjának védelmére »érveket« felhozni, hanem az, hogy érdekképviselőinkben a magunk osztályának javait orizzuk. Ehhez képest a mi szempontunkból mellékes az is, ha a szipkagyárosok tényleg kényszer alatt állottak volna az árfelemelésnél, amit különben úgy sem hisz el senki. Mi ebben az esetben is csak amellettt volnánk, hogy

a főpincérek az eddiginél magasabb árral ne fizessenek. Hogy ez lehetséges, megmutatta a Consum-részvénytársaság szövetkezeti alapon történt gyors megalakulása, amiből szövetkezeti szipkagyár felállításra fog hamarosan kinőni. A szipkagyárosokon s az ő érdekükben állott volna, hogy ez elmaradjon, érték volna hát be egyelőre valamivel mérsékeltebb haszonnal, ha már tényleg úgy van — mint ahogy egy alföldi gyáros állítja — hogy a lúdtoll ára 75—80 frtról 200 frtra emelkedett métermázsánként. Más termelési ágaknál is fordul elő időleges anyagdrágulás, de hogy annak minden következtetését egyedül a fogyasztó érezze, az nincs megírva sehol. Különösen nem fizethetik pedig a főpincérek a lúdtoll drágulását, mert mint az a gyárosok előtt is nagyon ismert dolog: ők a szipkát *eladják*, hanem csak úgy *adják*.

A főváros közéletmezése.

Nagy, népes centrumok élelmezési viszonyai mindenhol és mindenkor főfontosságú kérdést képeznek s a helyes intézés széleskörű tapasztalatokat, odaadó buzgalmat s teljes rátermettséget igényel a hivatott vezetőktől. A mi Budapestünk élelmezési viszonyainak tekintetében nem mutat valami megnyugtató állapotokat; ezt tudja a főváros vezetősége és sinylí a fogyasztó közönség.

Am a hivatott vezetőség feladata első látszatra is óriási méreteivel s természetének kényességével tűnik föl. Azt kellene ördögi leleményességgel megcsinálnia, hogy a kecske is jóllakjék s a káposzta is megmaradjon. A tinóknak ára legyen, a mézsáros nyerjen, a közönség meg olcsó pénzért vásárolhassa a maga ennyi-annyi font húsát. Mindmegannyi külön érdek, homlokegyenest szemben egymással — s ezeket összeegyeztetni a főváros tanácsának kellene jó közéletmezési politikával. Csakhogy a jó közéletmezési politikát sokkal könnyebb hangoztatni, mint megcsinálni. Ezt mutatja éppen Budapest példája, ahol évtizedek óta folyik a hangos szó a közéletmezés javításáról, de ha történik valami ebben az irányban, az vajmi ritkán hoz közelebb a sóvárgott célhoz.

A vásáresarnokok felállításától joggal remélte annak idején hatóság is, közönség is, hogy általa mellé kerülünk a nyugati nagy városoknak, amelyekre eladdig irigykedve nézhettünk a modern élet követelményein fölépült élelmezési rendszerük miatt. A vásáresarnokok fölépültek, de a különbség az azelőtti állapotokhoz képest nem sokkal jelentett többet, mint hogy addig a szabad ég alatt, azután meg drága csarnokok fényes helyiségeiben szenvedett a közönség érdeke. Az egészséges árképződésnek a túlságos nagy fogyasztási adón kívül útját állták most már a vásáresarnokok magas helyárai is. Az intézmény tehát, bár elengedhetetlen szükséglet képezett, a közönség érdekeinek oltalmára nem szolgált s a hozzáfűzött reményeket nem váltotta be.

Az igények sokféleségével számoló gazdasabású állandó vásár nem fejlődött ki benne, az árhullámzások irányítására pedig nem volt erős, biztos keze. A sérelmet pedig a magánosokéval egyesítetten szenvedte a köznek érdeke. Vendéglőseink, szállodásaink az elsőrendű hússzükséglet beszerzéséért még mindig Bécsbe — a magasabb igényekre támaszkodó konyhaművészet százféle árúciáért pedig a

— szóla Thipió. S a másik pillanatban már a pécsi országúton vágatott.

Rövid félóra se tellett bele, megjött a várt sereg. Vagy huszonöt darab magyar huszár, köztük öt-hat nagyobbrangú tiszt. A csapatot az ezredes vezette, akinek feleségét a szegedi huszárkapitány jóvoltából a »Röplő-hal«-fogadó volt tulajdonosa az előbb röptett erre. Hogy erről Mimóthy, a dombovári fogadós hogyan szerzett oly rettentő gyors értesülést, nem tartozik jelen esethez. A Thipió javára irandó azonban az az örömdetes körülmény, hogy derék kollégája figyelmeztetésére megmenekedett — ha nem is valami borzasztó nagy veszedelemtől (mivelhogy jó vendéglős s pincér a legkritikusabb helyzetekben is megállja a helyét és kivágja magát, akár csak egy jó katona) — de a biztos kellemetlenségtől. De volt, azaz hogy lett volna még egy másik akadály is a Röplő-halnak. A kapitány lovas futárja már két órával előbb érkezett a fogadóba, ahol a sebes lovaglás miatti nagy eltörődöttséget vagy két-három órán át kipihenni igyekezett. Valami kerülő, rövidebb úton jött s így Thipió kocsiával nem találkozott. Amikor fölébredt s a szoba ablakán kinézett, egy sereg katonalovat látott a fogadó udvarán, míg az

ebédlőből, ivóból szomjas és éhes emberek zajos szavait hallotta ki.

Ez a katonai história különben azért volt, hogy a franciák császárságának akkor a magyarokhoz kibocsátott fölhívásához a dombovári, szekszárdi, kaposi és a többi földesurak megnyeressenek. Ezeknek az uraknak nevezett időben kellett volna összejönni a dombovári fogadóban, de tudja Isten miféle véletlenség folytán — sem a dombovári s kaposi grófok, sem a többi tolnai dominiumok nagy urai nem jelenhettek meg. Miért is Cs... ezredes a szalavári grófhhoz való menetelést határozta el még ugyanazon napra. Körülbelül egyidőben érkeztek Thipióékkel célhoz Utóbbiak a pécsi hegyekre s a huszár csapat — Keszthely tájékára.

A pécsi hegyek mint valami amfiteátrum fogják körül a régi török világban is nagyban kedvelt és nevezetes mecseki várost. Ha aztán az amfiteátrum közönsége, vagyis Pécs város lakói levegőre, vagy szabadban való testmozgásra vágyanak, a fél dél- és keletnek fekvő s mintegy kaput képező síkságra mennek. A pécsi közönség és az idevetődő idegek innen gyönyörködnek a várost környező vadregényes szép hegyekben.

(Folytatás.)

külföldre irányított szélrózsának minden irányába kénytelenek fordulni. Fővárosunk fejlődésének amerikai arányait a lokálpatriotizmus rajongásával bámuljuk, de áruforgalmunk nem tud európai színvonalra emelkedni.

Ilyen és ehhez hasonló tapasztalatok a tervek és elhatározások legióját érlelték meg a főváros tanácsában, amelyek sohase voltak híján a jó szándéknak, csak hogy e mindenekfölött szaktudást igénylő kérdésnek megoldásához a jó szándék egy-
magában nem elég. A kérdésnek különben új aktualitást juttatott a mult kedden megalakult vásárcsarnoki bizottság, melynek alakuló ülését nevezetessé tette az elnöklő Melly Béla tanácsos széles mezőt befogó program-beszéde. Melly tanácsos, mint a főváros közéleti ügyosztályának vezetője, hivatalból jelölte meg a jövőendő közéleti ügyök politika főbb irányelveit. Hangoztatta, hogy a vásárcsarnok intézményének fejlesztése legfőbb gondja lesz s ezen célnak érdekében szükségesnek mondotta, hogy az élelmicikkkel nagyban való kereskedés állandó otthont nyerjen a vásárcsarnokban. A hús-, tojás- és borvásár összpontosítását a vásárcsarnokban szándékozik keresztülvinni, mihez képest elkerülhetetlen szükség a középonti vásárcsarnok kibővítése. Ennek a vázlatos tervét is előadta a programot valló tanácsos s előadásával lelkes tetszést keltett hallgatói között.

Koncedálnunk kell, hogy e program valóban olyan ember előadásának mutatkozik, aki a rábízott fontos ügynek vezetéséhez gyakorlati szaktudást, európai látkört s lankadatlan buzgalmat hozott magával. Mindmennyi szükséges kellékét a rátermetszésekkel, amivel eredményesen lehet szolgálni a köznek nagy érdekét, fényes kielégítésére a jogos egyéni becsvágynak is.

A kisvendéglősök legközelebbi összejövetelüket Ligeti Imre vendéglőjében, VIII., József-körút 68. sz. alatt március hó 11-én délután 4 órakor tartják. Az összejövetelen való megjelenés minél teljesebb számban kérelmek.

KÜLÖNFÉLE KÖZLEMÉNYEK.

T. olvasóinkat és ösmerőseinket kérjük, hogy lapunkat körükben terjesztési szíveskedjenek.

A pikkolók őrző-angyala. Vagy 10 esztendővel ezelőtt megjelent egy mély-séges költői lélekre valló, kedves, bájos és rendkívül találó kép a — »Fliegende Blätter«-ben. A képen az Ég angyala jelent meg egy egész nap sört cipelő burkos pikkolónak lopott, tehát nagyon édes almában. Beszélt az angyal sokat, kérdezett és ígért földi és mennybéli boldogságot. A pikkoló álmosan, búsan, felelet nélkül hallgatja a jó Isten meghatalmazott követét, álmos még a lelke is piciny, fáradt testének. Az ég angyalának már-már fogytán a türelme, ám azért jószágos gyöngédséggel kéri megegyezzen és utó-lára: Izend meg édes kis fiam a jó Isten-nek, mi a kívánságod? — »Aussg'schlafen möcht' i' ámol sein« — feleli végre neki-

bátorodva a kis német sörfű. Százat egy ellen, hogy Hieronymi miniszter érzékeny lelkületét ez a kép ihlette meg akkoron s ennek hatása alatt határozta el most a borfűk őrző-angyalává lenni. Szép, gyönyörű jellemvonása az emberi léleknek, a gyengék és elnyomottak iránt való emberséges érzés, még sebb, ha ez emberséges érzést a miniszteri székből is teljes épségében tudja az ember megőrizni s kormányzó tényeiben érvényre juttatni. Ennek az értékéből pedig semmitse von le, ha némely ilyen emberséges érzésből fakadó kormánytényekre akár a Fliegende adja is meg a mintát. Tisztelettel kérdeznék azonban, illik-e a mi pikkolónk mai helyzetére a Fliegende 10 év előtt való képes ábrázolása? Meg vagyunk győződve, hogy ha a miniszter úr végére jár e kérdésnek, ő maga is »nem«-mel fog felelni.

A vadhús, mint általános élelmicikk. Mai számunk egyik cikkében méltatjuk a vásárcsarnokban történendő újításokat és terveket. Ezek közül kiemelendő az, amely a vadhúsról vonatkozik. A szándék oda irányul, hogy a vadhús a vásárcsarnokban szabályozott árak mellett való kiméréssel napi fogyasztási cikké, s így különlegességi élelmicikkből általános táplálkozó anyaggá tétessék, szóval a gazdaasszony háztartásában éppen olyan helyet foglaljon el, mint a marha-, borjú- és sertéshús. Egy akadályja mindenesetre van ennek a dolognak és pedig olyanok amit semmiképp sem szabad kicsinylenünk. Erdeinkből t. i. nem kerülhet annyi el-ejtett vad, amennyiből mindenkinek az asztalára jutna.

A Magyar Villamossági Részv.-társulat. Nem tudjuk, hányan figyelték meg olvasóink közül azt az igénypört, amit a Somossy-mulató tulajdonosa, Albrecht indított a villamos világítást szolgáltató részvénytársulat ellen. Alighanem nagyon sokan lesznek, akik egyáltalán nem értesültek róla, mert a társulatnak volt rá gondja, hogy az esemény minél kisebb hullámokat verjen. Pedig nem fölösleges tudni, hogy a társulatnak a Somossy-mulatóban olyan árammérői voltak fel-állítva, amelyek a napi áramfogyasztást csekély 100 koronával többre mutatták a valóságosnál. Albrecht csak hónapok mulva jött rá a csalásra, bár a napi számla pontossága és hitelessége ellen az első perctől kezdve indokolt gyanuval élt. Végre hatóságilag megvizsgáltatta az áram-mérő órákat, amelyekről a társulat kiküldött szakemberei azt állították, hogy pontosan működnek és kint, hogy a mulató tulajdonosa az első naptól kezdve az utolsóig mindennap 100 koronával fizetett többet, mint amennyit kellett volna. Minthogy pedig a társulat csak 30 napra visszamenőleg akarta Albrechtet kártalanítani, a dolog pörre került, amit is eddig mindkét fokon a mulató tulajdonosa nyert meg. A tanúság ebből eléggé világos. A villamos világítási számlák gyakran szoktak méltó feltűnést kelteni — magas követeléseikkel. Ilyenkor tudni kell, hogy az árammérőt a város a társulattal kötött szerződése alapján mindenkor felülvizsgál-hatja hivatalból s azt teszi is, valahányszor erre a felektől felhívást nyer. Ha tehát valaki előtt gyanus a villamos-világítás számlája, forduljon a városhoz; az eljárás formáját az Albrecht esetével elmondtuk.

A virsli-szabályrendelet. Nem volna irigylésre méltó az az ember, akinek az a feladat jutna, hogy a főváros szabály-
rendeleteit egy csomóba gyűjtse. Szabály-
rendelet intézkedik minden élő és élettelen

tárgyról, élők és élettelenek jussáról, meg arról, ami tiltva vagyon ennek is, annak is. Maholnap megérjük, hogy szabály-
rendelet határozza meg, hol és mikor szabad trüsszenteni, meg hogy melyik zsebében hordja az ember a dohányos pikszisét. Ha a főváros figyelmét a szabály-
rendeletek gyártásában véletlenül el-
kerülné valami, kilenc miniszter gondos-
kodik róla, hogy figyelmének ébersége csorbát ne szenvedjen. Így a minap Hieronymi miniszter parancsolt rá a fő-
városra, hogy az utcai virsliárusítást mielőbb megszabályrendeletezni el ne mulasztja. A parancsnak meg is lett a fogantatja, amennyiben a főváros tanácsa fölhívta a kerületi előjárókat javaslat-
tételre s így nemsokára lesz szerencsénk az utcai virslipek szabályrendeletéhez.

Egy »apostol« hóstette. A néptanítókat a nemzeti művelődés névtelen apostolai-nak nevezték el az irgalmas szívű közvé-
lemény. Olyan áhítatos tisztelettel szokás ezekről a névtelen apostolokról megemlé-
kezni, amelyet — már bocsánatot kérünk a divatellenes szókimondásért — ép-kéz-láb, húsból-vérből való eleven emberek nem is vennének valami nagy személyes megtiszteltetésnek. A túlságosra fokozott tisztelet ugyanis inkább azoknak szokott kijárni, akiket az emberi társaság gyengéi között ismerünk s akiket, mivel bántani nem lehet, már ennél az oknál fogva is inkább tisztelni kell másoknál. S valóban meg lehet állapítani, hogy nagyon kevés azoknak a száma, akiknek e kivételes tiszteletadás terhükre volna, rászolgálnak erre a névtelen apostolok jámbor becsü-
letességgel. Kivétel? ... no az éppen-
sággal közöttük is akad — unikumként. Levelezőnk jóvoltából egy ilyen unikumra tettünk szert s a raritások kedvelőinek örömeire azon melegében föl is találjuk: Csáktornyan történt, hogy egy ilyen ki-
vételes »apostol« szörnyű unalmában el-
határozta magát a névtelenség nyűgét, mely az ő gusztusával nem kvadrált, bármi módon lerázni. Képzelné lehet, hogy szingazdag álmai mi mindenre nem sar-
kalhattak ezt a jámbort, ami a vitézi borostyán megszerzésére alkalmas volna. Nem is rajta múlt, hogy vitézi karrierje a kávéházi szoknyahűsködésnél magasabbra nem tudott emelkedni. Kezdet-
nek még megjárta, de mi legyen a folyta-
tás? A még mindig névtelen apostol nem sokáig törte rajta fejét. Egy napon a helybeli Otthon-kávéházban illuminált hangulatot öltve, lépéseivel merész íveket rajzolván, háta mögé somfordált a mind-
két kezével megterhelt Prückler főpin-
cének s odakanyarított neki orozva egy »hősi« nyaklevest. Ám a »hős« nem illanhatott el büntetlenül a lopott dicső-
ség színteréről, a sértett helyett vissza-
fizetett neki Knorcer, a »Kaszinó« jelen-
levő főpincére kamatostól, elmondva őt pimasznak, hitvány gazembernek s him-
peller suhancnak, egy szóval olyan semmi-
házinak, akire kezet emelni a saját repu-
tációja tiltja a tisztességes embernek. A mi tanítónk pedig mindezt szóltanúl, némán meglapulva tűrte. A dolognak annyi az előzménye, hogy az eddig név nélkül szűkölködő apostol nem akarta a hősi appetitussal összeízott poharak árát megfizetni; folytatása meg a törvényszék előtt leszen, ahol a virtuskodó néptanító, kinek nevét ezek után bátran kijegyez-
hetjük az ismeretlenség homályából, tehátlan: Grau Géza, felelni tartozik a hősi nyakleves eredete és birtokviszonyai felől. Mert túlgérvényesen majd csak ott vá-
lik el, hogy tulajdonképp kié is a nyakleves?

Világítási- és acetilénipartársulat alakult a múlt héten a hazai világítási és acetilénipar fejlesztése és érdekei megvédése céljából. Az új partársulat elnöke Lakos Nándor gyáros, alelnökei Barcza Lajos gyáros és Riesz Ödön lettek. Legelső feladatául az acetilén-szabályrendelet megváltoztatásának kieszközölését tűzte ki a legfőbb partársulat, melynek hangadói hivatalos organumokként a Magyar Vas-kereskedő és Vegyi Ipar lesznek.

A M. O. P. E. ügyvezetői. Amikor az Országos Pincéregyesület még csak az előkészítés stádiumában volt, soha eltérés a feladatok között elő nem fordult arra nézve, hogy az egyesület fiókjainak ügyvezetői csak olyan egyének lehetnek, akikben az intézmény teljes erkölcsi biztosítékot nyer elveinek sértetlen épsége szempontjából. Ertjük ezalatt az ingyenes helyeszközlés sarkalatos elvi tételét, amely fölött alikut nem engedtek a kezdeményező. Épp azért az előzetesen megállapított alapelvekben minden irányban körülzárták az ügyvivői állás megvesztegethetlenségét. A kivételben sajnos, nagyon sok elkallódott az elvi biztosítékokból s a fölállított egyesületi fiókvalasztmányok ügyvezetői sokkal lazább fegyelmi szabályoknak lettek alávetve, mint ahogy az eredetileg kontemplálva volt. Ez magyarázza, hogy már eddig is több fiókvalasztmány volt kénytelen ügyvezetőjét több rendbeli súlyos visszaélések miatt felfüggeszteni, helyesebben elcsapni. A nagyváradi ügyvezető, Borsody Imre, úgy látszik nem okult eléggé pályatársainak megérdemelt sorsán, mert ha igen, úgy aligha követi el vala az egyesület szigorú elveinek sutbadobásával, amit róla levelezőnk ír. Borsody, mint a M. O. P. E. nagyváradi fiókjának helyeszközlő ügyvivője, csak ingyenes helyeszközlést teljesített, ennek dacára megtepte, hogy a helybeli pincérügynök, Silberman Ignác által a Rimanócy-szállóba pertasnak elhelyezett Kreuter Bénitől 100 koronát követelt, mert az állásfoglalást megelőzőleg ő is megígerte Kreuternek az állás megszerzését. Az esetből csak ennyi a fontos s csak ennyi, ami belőle ránk tartozik. A többi, mint mellékkörülmény teljesen elmaradhat. Előttünk az áll kirívó tényként, hogy a M. O. P. E. ingyenes helyközvetítésre felállított fiókjának ügyvivője 100 koronát merészel követelni egy általa nem is közvetített állásért! S amikor ezt a végtelenül sajnos esetet így szárazon olvasóink elé tárjuk, csak azt kérjük tiszteletteljes kíváncsisággal: Megtalálta-e a M. O. P. E. Borsody Imrén a maga emberét?

Újmódi cigaretták. Valamikor nem régen Angliában is divatba jött a pénz-ügyészek által, hogy a cigarettázó publikum a saját készítette szivarok helyett a trafikból kikerülő papírburokba takart szivarokat vegye füstölési igényletbe. Albion fiai és hölgyei azonban kifogtak ezen az önkényes rendeleten. Ugyanis finom zöldfalevelekből készítették cigarettájukat s azokat 100—100 számmá adták át megőrizés végett az általuk látogatott kávéházak főpincérének, (természetesen megfelelő kárpótlási díjak eszközölésével.) Miután az angol cigaretták ügyét kezelő miniszterium csakhamar belátta a trafiki cigaretták nagy kárt okozó voltát, a különféle finom fajtájú cigaretták saját kézi gyártását és árulását újból megengedte s ennek az alapján azóta az angol kávéházi pincérek vígan és zavartalanul folytatják a kincstárnak s nekik is több hasznot hajtó saját szivarok gyártását és árulását. Kívánjuk, hogy ez az állapot nálunk is mielőbb életbe lépjen.

„A konyhaművészet legszebb produktuma” egy világjáró angol író, Gertrud Danigel szerint a gulyás és pörkölt, mely tipikusan magyar ételekkel a lady, mint ütlefrásában elmondja, túl az Oceánon, New-Yorkban ismerkedett meg a Hotel Hongeriben, ahol az ott tartózkodó magyarok társasélete koncentrálni szokott. Ha elgondoljuk, hogy az angol úrinőket a konyhaművészek megítélésében minő finomra fejlődött ízlés jogosítja, némi elégtételt érezhetünk azok ellen az okulásrés német globetrotterek ellen, akik szuverén gúnynyal szokták a Kárpátok völgyét a gulyás és pörkölt hazájának nevezni.

Halálozások. Heinisch Józsefet, lapunk barátját megindító csapás érte. Szép reményekre jogosító 6 éves kis fiacskája, szintén József, meghalt február hó 29-én. A temetés f. hó 2-án volt a Vörösmarty-utca 64. sz. házból, ahol a fájdalomsvitt szülők laknak. — Rusz Györgyné, szül. Malmariits Rozália, fővárosi vendéglős neje március hó elsején szívészélhűdésben hirtelen elhunyt. A lesújtott férjén kívül anyja, testvérei s nagyszámú rokonság siratja az elhúnyt.

»Kleinoscheg see« név alatt új pezsgőt hozott forgalomba a promontori Kleinoscheg Testvérek, cs. és kir. udvari szállítók gyára.

Ünnepélyek, vigalmak.

Felhívás. A székesfővárosi Kisvendéglősök és Koresmárosok vigalmi bizottságának tagjait ezzel felkérjük, hogy a társulati irodában folyó hó 7-én, hétfőn délelőtt a bál jegyekkel való elszámolás végett minden körülmények között s annál inkább szíveskedjenek megjelenni, mivel az elszámolásnak ez az utolsó napja s az eladott és el nem adott jegyek számadását ezen a napon okvetlenül le kellend zánni. Felhívásunkat azon tiszteletteljes figyelemztetéssel intézzük a vigalmi bizottsági tag urakhoz, hogy az elszámoláshoz történő elmaradásuk esetleges hátrányukra is szolgálhatna, mivel ez esetben a részükre eladás végett kiosztott s az elszámolásig vissza nem szolgáltatott bál-jegyek ára a teljes értékösszegeben fog bevételeztetni s így az esetleg el nem adott jegyek névértéke is, mint a bál alap bevétele, a teljes eladási értékben fogja őket terhelni.

Egyszersmint felkérjük a t. társulati tag urakat is, hogy jegyeik megváltásáról, mely hétfőn regge től a bál pénztár felállításáig immár csak a Társulati irodában lesz lehetséges esti 8 óráig, gondoskodni jó időben szíveskedjenek, hogy a bál-bizottság felhalmozódott teendőit könnyebben végezhesse.

Az Elnökség.

A budapesti szállodások, vendéglősök, koresmárosok és pincérek egyetemes bizottsága fényes sikerű bált rendezett f. hó 2-án, szerdán a Royal-szálló termeiben. A vendéglőskar igen nagy számban jelent meg s a fővárosi előkelőségeinek sorából számosan voltak képviselve. Képviselve volt a bécsi vendéglősök testülete is szép számú tagjaival, nemkülönben a fővárosi sajtó s a paritás kedvéért megjelent egy bécsi újságíró is. Az első négyest 150 pár táncolta. A rendezőség remek kivitelű táncrenddel lepte meg a hölgyeket, melyen a füzértánc szerepelt és zamatos ujdonságként. Petánovits József, a bál-bizottság elnöke 100 koronát küldött a hírlapírók nyugdíj-intézete javára.

Pincér-bál Szegeden. Az O. P. E. szegedi választmánya február hó 29-én a Kass-vigadó termeiben rendezte ezidei bálját, melynek sikere minden várakozást felülmúló volt. A bálbizottság díszelnöki tisztét Juranovits Ferenc, Kass János, Szarka István, Dancinger János és Rittinger Károly vitték. A bál tisztá jöve delme a M. O. P. E. szegedi választmányának könyvtár-alapja javára s elaggott pincérek gyermekeinek felruházására fog fordítani.

ÜZLETI HIREINK.

— Helyváltozások. —

Szálló-vétel. Neubauer András, az alsó-lendvai Korona-szállodának hosszú ideig volt kedvelt bérlelője, most örök árban vette az ősmúltú szállodát saját tulajdonába. A vezetést mint új tulajdonos március hó 1-én vette újból kezébe nagyobb-szabású átalakítások tervével. Az építkezésre alkalmas idő beálltával azonnal hozzáfognak a szálló újjáépítéséhez, mely felöleli a szobák nagybővítését s új, modern berendezését, nemkülönben új, s a mind nagyobbodó forgalom igényeinek megfelelő tágas éttermi és kávéházi helyiségek fölállítását kényelmes berendezéssel. A szálló fölépülése után az üzleti gondok a tulajdonos és veje, Mády Pál, egy derék úri ember között fognak megosztódni, a szálló üzletvezetése ugyanis azontúl az ő kezébe fog átmenni.

A Nemzeti Kaszinó új vendéglőse. Kovács Géza, a Nemzeti Kaszinó vendéglőseinek sorában Palkovits utóda, március hó 1-én megválván a legmagasabb rangúak ez exkluzívan előkelő vendéglő-jétől, helyét Hámos Józsefnek, a kaszinó kiváló képzettségű szakácsának adja át, míg ő a Ferenciek-terén nyit magának pazar fényvel berendezett nagyvendéglőt. A Nemzeti Kaszinó új vendéglőse elsőrendű szakember a konyha-tudomány terén s tapasztalatait a hazai és külföldi szállók legelőkelőbbjeinek konyháin gyűjtötte egybe.

A kaposvári Ferenc József-vendéglő fogadót a múlt év után Vadkerty Antaltól Grünwald Mór, volt szekzárdi kávé vette át. Az új tulajdonos új életet hozott a »Ferenc József«-be, melynek gyönyörű télikertszerű étterme s jól látogatott kávéháza van. Grünwald üzleti sikereinek erős alapja van az ő személyes tulajdonságaiban, megnyerő külsejével, lekötőző modorával napról-napra emeli üzletének forgalmát.

Rózsabokor, ha a népdalnak hihetünk, domboldalon szokott virítani. Kónya Sándor szaktársunk, akiről pedig tudjuk, hogy hajlama van a poétikus igazságok megszívlelésére, nem adja meg magát a nőtának s nem domboldalakra, hanem a főváros nyílegyenes utcáiba ültetgeti az ő »Rózsabokrait«. Az egyiket a József-utca-ban mindenki ismerte, az volt ugyanis azon a tájékon a legnépszerűbb »kocsmá.« Sokan jártak oda, akik »döbröcönyi«-étvágygyal jól szeretnek enni-inni, azután meg kuglizni. A másikat, az új Rózsabokor-vendéglőt vendéglőt ezután fogják a szép számú törzsköcs hívek megismerni a Nagymező-utca 49. szám alatti házban, ahol március hó 3-án volt Kónya szaktársunk szépen sikerült megnyitója. Az új Rózsabokor a régiek nyomdokain halad a Terézvárosban is, azzal a különbséggel, hogy a tekejáték kedvelői itt majd

tetszés szerint vagy durákat vagy mal-mot játszhatnak, lévén az új Rózsabokor térvizsgálai olyanok, hogy azok mellett a tekepálya felállítása nem volt lehetséges. A régi Rózsabokor két folszerelt tekepályája ennél fogva annak jut, aki többet ad érte, magyarán szólva: mindakettő elad. Kónya barátunk szerencséjében bízunk is s kívánjuk is szívből, hogy állandó legyen!

A nagyváradai vasuti vendéglő tulajdonosa, *Kriszta Sándor Salamon* Jánossal, a volt csabai vasuti vendéglőssel s a nyíregyházi Korona-szálló tulajdonosával társult közelebb. Két jóhírű szakember került így együvé s kettőjük egyesített szorgalma látja el a vendéglő nagy forgalmát.

Családi öröm. *Rédey Vilmos*, székesfehérvári főpincér, kellemes örömkömben részesült; neje egy kedves kis babával ajándékozta meg. Az újszülött a szt.-keresztységben Erzsébet nevet nyert.

Vendéglő-átvétel. *Mayer József*, a Futó-utca 14. sz. alatti vendéglőnek volt tulajdonosa, a Vig-utca 22. sz. alatt lévő régi vendéglő-helyiséget átvette s csinos, fizlése új berendezéssel ellátva, február hó 2-án ujonnan megnyitotta.

A varasdi Vadember-szállót f. évi április hó 1-én *Hajas Lászlótól* átveszi *Bekey Ede*, aki mint az alsó-lendvai Koronának fogadósa, utódja és elődje volt *Neubauer Andrásnak*. Üzletnyitásáról annak idején hírt fogunk adni.

A fővárosi Nádor-Kávéház-at a Lipót-körúton a múlt héten *Lantos Adolf* vette tulajdonába, aki a Teréz-körúton a Steinfeldi Sörházat, több évvel ezelőtt pedig ez Operáltnál szemben lévő Erdélyi Borozót alapította.

Fogadó átvétel. A csáktornyai Szeivert-féle szállodát *Horváth Géza* ottani vendéglős, akinek az állomásnál volt jömenetű vendéglője, vette át a múlt hó utolsó felében. *Horváth* szállodás szakértünk üzletét teljesen átalakította ez alkalommal az eddigi vendégszobát is egy utcára nyíló tágas helyiséggel bővítette ki. A szépen renovált vendéglőfogadó a megnyitással „*Arany Bárány*” címet nyert.

Kávéház-átvétel. *Nagy-Kanizsán*, az Otthon-kávéházat *Gerstmann Zsigmond*tól közelebb átvette *Krausz Ignác*, aki az Otthont alapos renoválás alá venni s új címmel ellátni szándékozik. A renoválás keresztülvételéről meg fogunk emlékezni.

Kolozsvárt a Mátyás Király-téren lévő s utóbb *Cigler* és *Kiss* által vezetett *Pilzeni* sör-sarnokot közelebb *Nyikora* Péter vette át.

Budapesten Tarant *Prokób Murányi*-utca 17. sz. alatt lévő vendéglőjét *Karch Lipótné* vette át. Az üzlet jó menetét termelőktől vett borok és jó konyha biztosítják.

Szekszárdon a Grünwald Mór volt kávéházát *Szabó László* vette át. A volt tulajdonos népszerű személyének helyét méltó módon tölti be az új tulajdonos, kinek képességei az üzletet régi színvonalon tartják.

Vidéki vendéglői élet. Téli fagy, hó takarja a vidéki tájat s a Balatonnak egyformán gördülő hullámai csipkés jégkéregbe ütköznek a parton. A nyaranta pezsgő-életű balatoni fürdők csöndesek s a kényelmet nyújtó fogadók ajtai zárva állnak. De nem mind. A síófoki, boglári, fonyódi némely vendéglők nyitvák s ezekben télen is nyári a forgalom. Mikképpen a fonyódi-fürdőtelepi nagyfogadóban, amelynek téli vendéglőjét *Schusztér Hugó*, fővárosi vendéglős hűségese sáfárja *Matisz Béla* kezeli. A fonyódi nagyfogadó termében, *Matisz B.* rendezésében a farsang utolsó hetében oly szép sikerű báli vigalmak folytak le,

hogy sok-sok nagyvárosi bálak sikerét is felülmúlták.

Az újszegedi vigadó új bérloje árlejtés útján *Rósa István* lett, aki az eddig fizetett bérösszege 2300 koronával magasabb bért ajánlott föl s ajánlatával így a legnagyobb bért ígérte a városnak.

Spáring János szaktárs, kit a Soroksári-úton volt vendéglőjéből általános kedveltségnek örvendő üzletembernek ismerünk, február hó 28-án, vasárnap, új vendéglőt nyitott a Csömöri-út 21. szám alatt. *Spáring* szaktársunk ez új üzletét is jó magyaros konyhával, termelőktől beszerzett borokkal s az újabban versenyképességre emelkedett új forrásokból beszerzett sörökkel fogja vezetni.

Helyváltozások. Múlt számunkban a pécsi „Otthon-kávéház” új nappali főpincérének neve „Bundeuer”-nek szedeltett. Helyreigazítjuk ezt azzal, hogy az állást foglalt neve: *Buntzlauer Ernő*. — Előléptetés. *Ecker József*, a Teréz-körúti Klecker-vendéglőnek éveken át volt éthordója, ugyanott a napokban főpincérré lépett elő. — Kaposvárt a „Korona-fogadó” sörödjében *Fonay I.* helyét *Kiss Miklós* töltötte be, míg *Fonay István* az „Ipar”-vendéglőben foglalt el ily minőségben állást. — A „Ferenc József”-fogadóban *Reinprecht János* főp. mellett *Horváth Márton* szobapincér és *Ekker Imre* kávéházi spincér működnek. — *Ruzsa József*, a temesvári első Ope. mozgalom harcosa az „Erzsébet”-fogadó szobafőpincéri állását *Horváth Gábor* (levelezőnk) helyét töltötte be a napokban. A vasuti vendéglő 1. II. oszt. éttermében újabban *Cutzor László*, mint éthordó foglalt állást. — Ugyanily állást *Kranitz Sándor*, az újdombóvári vasuti vendéglőben nyert. — Nagykanizsán a „Korona-kávéházban” *Kriszta János* főp. mellett *Bibersik István* mint spincér működik. — A nagykanizsai Polgár-egyleti vendéglő főpincéri állását *Szalay Gyula*, régi gárdabeli közismert főpincér, (nem *Szalay Imre*, mint ezt multkor tévesen közöltük), tölti be. A vasuti vendéglőben *Unger György* főpincér mellett *Kiss és Blaskovits* éthordók működnek. — *Ratzka Lajos* Csáktornyan a Zrínyi-szálloda kávéháza főp. állását 1. hó 1-én foglalta el. *Prückler Károly* u. itt az „Otthon-kávéház” főp. állását tölti be. — Nyíregyházán a „Korona-szálló-kávéházának” főpincéri állását *Láng Imre* tölti be. — Kolozsvárt a „Kikakker-kávéházban” *Schwarz Adolf*, mint tekeőr foglalt állást. U. i. mint spincér *Singer Károly* nyert alkalmazást. — *Krausz Gyula* Debrecenben a „Kisbika” étterem főpincéri állását tölti be. Az „Otthon-kávéházban” ugyanígy működik *Halama János*. A „Kisbika” étteremben mint éthordó *Mikulás János* van alkalmazásban. — *Deutsch Pál*, a királyhelmei „Rigó”-szállodában mint éthordó nyert állást. — Ugyanily állásra alkalmaztatott *Petrovits Gyula* a s. a. újhelyi „Korona-étteremben”. — *Széchenyi János* mint spincér az eperjesi „Newyork-kávéházban” foglalt állást. — Zimonyban *Ruwald Gyula* szaktársunk mellett mint éthordó *Bándl Károly* és mint szobafőpincér *Langfeldner Béla* működik. A kávéházban *Dierberger Albert* fő- és *Pozsonyi József* fizetőpincér és *Müller Lajos* tekeőr működnek. — Orsován a „Magyar király-szállodában” *Szalber Lajos* mint főpincér tölti be állást. — *Kleisner Ferenc*, a miskolci „Kispipa” volt éthordója Fiumében az „Adria-kávéházban” foglalt állást. — Székesfehérvárt a „Hungária-kávéház” főpincéri állását *Bohos Lajos* szaktársunk tölti be. U. i. a „Magyar király-kávéházban” *Mauthner Ernő* foglalta el a főp. állást. Mint reggeli számadó *Böszö Ferenc* nyert ugyanitt alkalmazást. — *Sááry György* a tatai „Otthon-kávéház” főpincéri állását töltötte be.

Az óra is immár kilenc felé jára
S az étek a konyhán már rég s egyre vára;
A pecsenye leve sűrűsödött, ritkult,
Ifjú malacboka feketére pirkult.

A káposzta pedig fölt s szűnellen rotytant,
S a gömbölyűre sült fánk laposra horpant;
Szóval ételek közt rendtelenség támadt,
Mért szegény szakácsnét elle a búbanat...

A vendégek szinte nyugtalankodának...
No, ily kézfogóba' sem igen valának;
Ahol a vacsorát hajnal felé kezdik, —
Háromszor is megesett volna már eddig.

Meg ám, csakhogy baj vagyon a kréta körül,
Menyasszony és anyja bús, egyik sem örül;
Pedig készülnék hej, szép vigalomra,
De a gonosz döntött mindent romhalomra...

De hát, hol a gonosz, merre s hova leve?
Vagyon mindenkinek e kérdésen feje;
De h'jába kérdezik, hogy hol a szökevény,
Mindörökké eltűnt s vészelt a vőlegény.

„A szent Habakukját!” — fakadt ki Dér s
[nyomba,
Szózatot intéze vendégszobába;
Elmondá, hogy mint áll a dolog s hogy
[vagyom,
„Ha nincsen vőlegény, nincsen lakodalom...”

Ám ha nincs is lakzi, e farsang határon,
Lesz azért reggelig tartó dínom-dánom;
„Holnap úgyis hamvas nap lesz, félvasárnap,
Mulassunk hát, — szólt Dér — s rúgjuk ki
[a hármat!

És mulattak szépen, mint egy lakodalmon,
És tülesek szépen a téli farsangon;
Igaz, hogy a leány, Dérnek kis leánya
Megmaradt, no de ezt ki — maga se bánja...

„Ne is bánd szép rózsám, szép gyöngye violám,
Ne is menj te máshoz senkihez, csak hozzám,
Az én kicsi párom légy te, majd megtátod,
Hogy velem lesz neked a legjobb világod!”

Igy gondola ezt el valaki magában,
Kinek eszmék s tervek rajzoltak agyában,
Mint réti virágok körül kicsi méhek...
Ugy vélé: nélküle mit sem ér az élet.

Bántotta valami, no de mindegy immár,
Ő ezen dologgal többé csöppet sem vár;
Ki is rukkolt vele menten ily szavakkal:
„Dér bátyám a lyányát elveszem tavasszal,”

„Hogy ha nekem adja!” — tette hozzá
[gyorsan...
A Karavános jót nevetett legottan,
S hogy lánya kérője vállalt meg-meg verte,
Igy szólt: „Neked adom Bonifác levante.”

S hogy nagyobb legyen a komolyság s a
[tréfa,
Következett egy kis körül-körül séta;
Dér karján járt körül Bonifác levante,
Kis párját, leendő asszonyát kereste.

A konyhában lett rá atyja Bonifáccal,
És fogadtatának bájos mosolygással,
De még el is pirult a kis Lia arca,
Midőn Bonifác kérelmét előadta.

És kacagott egy oly jóízűlet rája,
Hogy könyezett bele mindkét szempillája;
Bonifác is mosolygott elsőben, aztán
Meghajtotta magát s fordult egyet sarkán.

(Folytatás.)

HÉTRŐL-HÉTRE.

Téli dal.

A vőfogadós meséből.

(3.)

Irta: **Botoz.**

„Hol az ördögbe van, hol a morgós adta!
Hogy Plútó süvegét próbálná ki rajta...“
Dörmögte bosszusan Dér, a Karavános,
Kinek vala immár a dolog hiányos.

Szerkesztői posta.

Margit kisasszony — **Alba.** Amit pajkos-bájos levélével elkövetni szándékszunk, merényletnek is beillő viviszkeció lesz. A felmentést majd csak sikerül valahogy kieszközlünk. Mi ugyanis ezt a leányálmok virágos mezején termelt kedves írást két részre szabdaltuk. Tesszük ezt azért, hogy az elvi jelentőségű dolgokra nyomtatott betűkkel adhassuk meg a — bizonyára nem kielégítő — választ. Tehát az emancipáció ügy-e? Férfiak egymás között könnyen végeznek vele, föltétlenül s egyhangulag elítélik. De ki az a rettenthetetlen, elviszárd férfiú, aki féltékenyen őrzött elveiből ne engedne valamies-két, ha — egy kis lány kéri? Persze hogy engedünk, *Olcsóájosok* is leszünk ha éppen csak ez az, amivel kevésbé leszünk kiálthatatlanok. Engedünk tehát, engedünk. És mivelhogy alku-dozi *elvből* nem szokásunk, tisztelettel fölajánljuk egyszerre az egész elvi alapot. Tessék vele szabadon rendelkezni!

Sz. J. Arad. A nóta, melynek elején a vége, nagyon pompás és becses alkotás. A hiba éppen csak az benne, hogy egy szó kinaradt az első strófából, amikor le tetszett *másolni*. Ezért sajnáljuk, de nem lehet közölni.

B. E. Pécs. A hibát mi is észre vettük s így a korrigáció sehogyse maradhatott volna el. **T. P. Szatmár.** 27. lap ment, másik dologban levél meg. **R. Gy. Zimony.** Szíves köszöntés és köszönet az értesítésért. Talló Bpest. Levél jött tudósítás már itt volt. Azonban mi nem voltunk itthon. **B. Ö. Munkács.** Kérdeztél cím utóbbi helyen Szlavóniában van. K. F. Során és sorainak értelmében mindenképpen rajta leszünk, hogy a dolog sikerüljön. **V. J. Győr.** Lapügy rendeztetett és ment.

Nyiltér.*

Felvilágosításul!

A »Magyar Vendéglős és Kávésipar« utolsó számában szükségesnek látta, hogy a már egyszer ellenünk intézett támadást megismétlje. Lelacsónyitani törekedett eljárásunkat, az általunk képviselt vállalatot, sörünk minőségét, értéket stb. Mi bátran a fogyasztó közönségre hagyhatnók a temesvári »Gyártelep Sörfőzde Részv. társ.« nálunk is kitűnőnek ismert termékeinek megítélését, azonban, minthogy a tisztelt Vendéglősök és Kávésok és a fogyasztó közönség körében még nem mindenkinek lehetett alkalma sörünkkel megismerkedni, minthogy továbbá akadhatnak olyanok, akik a fentnevezett lap alaptalan híreszteléseinek mégis hitelt adhatnak, e tendenciózus félrevezetésekkel szemben a való tényállást egy megbízható és kompetens testület alábbi tanúságtételében reprodukáljuk:

A »Gyártelep Sörfőzde Részvénytársaság«
lek. igazgatóságának

Temesvárt.

Minthogy Önök nekünk egy budapesti lapot terjesztettek elő, amelyben az állítatik, hogy az Önök gyártmánya helyben 10 koronával olcsóbban hozatik forgalomba a kőbányai söröknél, amely állítással szemben Önök tőlünk, mint a helybeli árakat legjobban ismerő és részrehajlatlan testülettől a tiszta valóság megállapítását kívánják, szívesen megadjuk a tényleges viszonyoknak s az igazságnak megfelelő felvilágosítást: A temesvári sörgyár termékei körülbelül ugyanazon árban kelnek el, mint a kőbányaiak; van eset, hogy csekély (1—2 koronára) különbséggel olcsóbban, de ellenben arra is van eset, hogy valamivel magasabb árú érnek el a kőbányai söröknél. Ez részben az egyes sörök minőségétől, t. i. hogy a gyártmány márciusi, duplamárciusi-e, részben az egyes fogyasztók fogalmától függ. Tehát a temesvári és kőbányai sörök árai közt az illető lap által felállított

10 koronányi különbség félrevezetésnek minősíthető csak, amelynek semmi reális alapja nincsen. Ezenkívül szívesen és örömmel kijelentjük, hogy sörük minősége teljesen fölé a kőbányai gyártmányokkal s hogy termékük úgy Temesvárt, mint annak vidékén a legjobban hírnévnek örvend és amiről meggyőződünk, sokkal nagyobb mennyiségben fogyasztatik, mint bármely kőbányai sör.

Sajnos, hogy az illető lap nem győződött meg a való tényállásról, mielőtt alaptalan híreszteléseinek hasábjaiiban helyet adott volna. Temesvár, 1904. február hó 17-én. A »Temesvári Kávés-és Vendéglős Ipartársulat« nevében Schubert Péter s. k. elnök

Azt hisszük, hogy egy testület részéről, amely hivatva van a vendéglősök érdekeit képviselni, adott nyilatkozat az igen tisztelt fogyasztó közönségnek mérvadóbb lehet a fentnevezett lap cikkeinek állításainál, amelynek alakjából és modorából kéri az ellenséges, minden tárgyilagos-ságot nélkülöző tendencia.

Mindenesetre különös az, hogy mikor a szóban forgó gyártmány Budapest számos helyiségében be van már vezetve s így mindenkinek módjában áll gyártmányunkat látni és megízlelni, többször említett lap szükségesnek véli a budapesti értelmes és szakértő vendéglősöket és kávésokat a sör minőségéről felvilágosítani, amely felvilágosítás persze egyenes félrevezetés, semmi egyéb. Különbösen az, hogy a temesvári »Gyártelep sörfőzde részv. társ.« gyártmánya megérdemli a nagyon tisztelt vevő és fogyasztó közönség bizalmát, abból is kitűnik, hogy a »Magyar Vendéglős és Kávésipar« épp velünk foglalkozik, holott kívülünk még nagyon sok más vidéki sörfőzde van Budapesten képviselve. Ebből világosan látható, hogy a »Magyar Vendéglős és Kávésipar« sörünk ócsárlásában minő érdek vezet? A kőbányai és budafoki sörfőzdek ugyanis már is érzik, hogy nagyon is versenyképes gyártmánnyal állanak szemben, amely nemcsak hogy az ő sörükkel egyenrangú, hanem több előkelő budapesti vendéglős és kávés szakvéleménye szerint azoknál még jobb, kellemesebb és egészségesebb ital is.

Mi tisztában vagyunk sörünk kitűnő minőségével, amelynek következményét a kőbányai és budafoki sörfőzdek napról-napra jobban fogják érezni és ha esetleg ismét keresnek a módját, hogy a tisztelt vevőközönséget gyártmányunktól elriaszták, úgy már előre is kijelentjük, hogy bármily formában is lásson az napvilágot, arra reagálni többé nem fogunk, hanem az eddig elért igen szép eredménynel teljesen megelégedve s örömmel eltelve a napról napra mutakozó fokozatos fejlődés felett, kérjük az igen tisztelt vendéglős és kávés-kart, hogy bennünket becses bizalmával ezentúl is megtisztelni szíveskedjék

Budapest, 1904. február hó 24-én.

a temesvári

»Gyártelep Sörfőzde R.-T.«
főraktára Budapest.

Élelmesség ála Niemetz.

A főváros VII. kerülete által magába foglalt úgynevezett Chicágói városrészt ezelőtt pár évvel egy, az ismeretlenség homályából hirtelen felbukkanó »szaklár«, névleg Komáromy György avatta működése színhelyéül. Az ismeretlen jövővenyről, aki érdeklődött iránta, annyit tudott meg, hogy akkortájt ünta meg a hadiak zupa-

pertlis mandliját viselni s ennek következtében elhatározta, hogy nem minden-napi tehetség a vendéglősipar művelésé-nek ajándékozandja. Emé szándékának kivitele elé nem gördített akadályt az, hogy ő azelőtt sokkal poétikusabb foglal-kozást, a tápláló földnek kaszával-kapával való munkálását űzte. A mindmáig revizio-nálatlan épségben pompázó ipartörvény ugyanis abban a megtisztelő osztályozás-ban részesíti iparunkat, amely mellett ragban egyformák vagyunk a fiakke-mászerokkal, kosárfonókkal, meg a zsi-b-árusokkal. A vendéglős és koreszmáros ipar üzéséhez tudvalevőleg *mindenki* kap-hat engedélyt. Ebből a szempontból tehát hódoló tisztelettel tartozunk a Komáromy Györgyök elhatározását tudomásul venni, amennyiben kollégáinkkul szándékoznak magukat fölesapni. Nem is szólnánk ellene semmit, ha a működés folytatása olyan botránnyosan kihívó, oly vérlázítóan lele-ményes ne volna, mint pl. a Komáromy György esetében. Ez az úrrá vedlett mándlis szaklár, amint csakhamar kitűnt, hiányos ipartörvényeink jóvoltából meg-kaparinthott iparengedélyét nem arra hasz-nálta, hogy vele vendéglősipart űzzön, hanem bárcának tekintette a legszémér-metlenebb üzérkedésre, amit csak elkö-vegni lehet koresmák és vendéglők hand-lirozó adásvételével. Ma itt, holnap ott vesz, nyit vagy eserél úgynevezett jófor-galmú vendéglőüzletet, hogy holnapután a lókupecek és vigécek minden mesterfogá-sait megszegeyenítő furlanggal és fortély-lyal túladjon rajta. A léprement jámbor vevőktől hogy is várhatnánk annyi előre-látást, hogy belátnának az egyszer »vi-dékre költözni szándékozó«, mások ismét »betegség miatt visszavonulni kényszerülő« vigéce-vendéglős kártyájába. *Egy hét se kell hozzá, hogy ő néki a szomszédban egy újabb eladó üzlete legyen.*

Igy megy ez rendre, amióta Komáromy »úr« a sátorfáját leütötte a VII. kerületi Chikágóban — szégyenére és kárára a vendéglősiparnak. S nekünk ezt tétlenül kell néznünk, mert törvényesség szem-pontjából mit se lehet ellene cselekedni. A pénzügyi hatósághoz is hiába fordul-nánk orvoslásért, mert az a kincstár kasszáját megtölteni tartozik, ez pedig nem vág össze az adóobjektumok korláto-zásával.

Mi tehát nem tehetünk egyebet, miután egyáltalán nem nézhetjük már tovább foglalkozásunk ily végnélküli lelacsónyí-tását és károsítását: minthogy felhívjuk kartársaink figyelmét az ilyen és ehhez hasonló törvényes mázzal kikent vissza-élésre s felkérjük egyszerismind őket, hogy a magunk összetartásának erejével, társadalmi úton igyekezzünk eléje gátat vetni. Világosítsuk fel a nagyközönséget s állás-foglalásunkkal tegyük lehetetlenné a Komáromy Györgyök »Niemetz-módi« tojástáncát a törvény paragrafusai között.

Több VII. kerületi vendéglős.

Vendéglőhelyiség

a Szondy- és Bajnok-utea sarkán
augusztus elsejére kiadó. Bővebb fel-
világosítást nyújt a házmaster.

Hűtők, jégszekrények és pedig egy borhűtő 3
korsóra, tiszta angol cinlappal, egy sörhűtő, 2 1/4-es
bordóra, 2 pumpa-csappal és egy kétajtós hűshűtő-
szekrény, — ezenkívül teljes vendéglői berendezés
kapható ugyanitt jutányos árban, Steinwald Károly
vendéglős, Kolozsvárt.

Kaszinó-vendéglő átadás.

A Békásmegyeri (csillaghegyi) kaszinó-
vendéglő teljes berendezéssel — 1000 kor.
átvehető. Házber 600 kor. Cim a kiadóban

* Az e rovatban közleményekért nem vállal felelősséget
Szerk.

Erzsébetfalván „egy ház”, melyben *szalócs-üzlet* és lakostálya van, 155 □ telekkel, szabadkézből azonnal eladó. Ugyanott egy egész új „Grammophon” 50 lemezzel *potom áron* eladó. Cim a kiadóban

30 év óta

fennálló jóforgalmu *vendéglő* *mészárszékkal* és *hentesüzlettel* szabad kézből eladó. Bővebbet: **Pentz Mihálynál Sümegen.**

Eladó egy kitűnő karban lévő villamos zongora s ugyanott több boroshordó. Lipót-körút 11., **Borsody-vendéglő.**

Nagy vidéki város előkelő szállodájába megfelelő fizetéssel elsőrendű szakácsné kerestetik április elseji belépésre. Ajánlatok a „Kisvendéglős” szerkesztőségébe küldendők.

Általános közhasznú rovat.

Milyen lapokat olvassunk?

„Szeged és Vidéke”. — Politikai napilap. Az Általános legnagyobb, legerjedemesebb napilapja. Megjelen napjában kétszer. Előfizetési ára az esti kiadással együtt egész évre 28, negyedévre 7 korona. A reggel megjelenő lap 24 korona és negyedévre 6 korona. Szerkesztőség: Szeged, Károly-utca 10. Kiadóhivatal: Schulhof Károly könyvkereskedése.

Komáromi Lapok. (Komárommegyei Közlöny). Dánántól legrégibb lapja, megjelenik minden szombaton. Előfizetési ára: Egy évre 10 kor. Negyedévre 2 kor. 50 fillér. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Komárom, Megye-utca 313.

„Balatonvidék”. Politikai hetilap. A Balaton és Keszthely és vidéke közkedvelt lapja. Előfizetési ára: Egy évre 10 korona, félre 5 és negyedévre 2.50 kor. Szerkesztőség és kiadóhivatal: — hová laprendelés, hirdetés, megbízás stb. intézendők — Keszthely, volt gazdasági tanintézet épülete.

Szomorú vigasztalója

a **Verses Szentírás**, mely szép egymásutánban elmondja az összes történeteket, melyek a világ teremtése óta történtek. Négy kötetből áll és 9 korona 60 fillért ér. Beszerezhető a **Verses Szentírás kiadóhivatalában, Egerben**, (Heves megye). — Ugyanaz kapható nagyobb kiadásban, egy kötetben, ára 10 korona 40 fillér.

BORVÁSÁR.

Egri borok!

Atyám, Babocsay Sándor ügyvéd borainak kezelését átvettém. Vannak pincéinkben: *fillokszera előtti „ó-vörös”* és 1901. évi *fehér borok*. — Kis- és nagymértékben eladók. — Babocsay Gyula gazdaság, Egerben.

Finom asztali borokat,

egri termelésből felhért és siller hektoliterenként 20 frtjával, valódi egri bikavért pedig 30 frtjával ajánl vételre **Kócán Sándor** vendéglős, Egerben.

300 hektoliter

jó minőségű ideai termésű bort keres fővárosi vendéglős, időközönkinti 10—15 hektó szállításra. Azon termelők, (és csakis termelők) akik hasonló mennyiségű és föltétlen jóminőségű borral rendelkeznek, kértnek értesítésüket **O. B.** címen a lap kiadóhivatalába intézni.

Egy eredeti

hordó ideai termés és jó minőségű bor — csak termelőnél — kerestetik, melyből mintát s ármegjelölést alábbi címre kérek küldeni: — **Spivalo J.** Bpest, K.-váci-ut 187.

Üzletek vétele és eladása.

Ezen rovatban hirdettet üzletek kiárlag lapunk kiadóhivatalával vannak összeköttetésben. — Az erre vonatkozó tudakozások a kiadóhivatalhoz intézendők.

A főváros legélénkebb,

legforgalmasabb pontján, közel a keleti pályaudvarhoz, igen jó menetű, biztos jövedelmet hajtó **sörösarnok** betegség okából eladó és azonnal átvehető. — 52.

Magyarország

egyik első nagy városában most épülő s a tavaszra befejezett nyero új vendéglődjára — melynek 52 *vendégszobája*, *étterme*, *éltikertje* és *előkelő nagy kávéháza* lesz — bérli kerestetik. Évbérlet 20,000 (huszezer) frt. — Esetleg az étterem és kávéház évi 10 ezer forint bérért adandó ki.

Jó helyen

a fővárosban egy biztos existenciát s nagy jövedelmet biztosító vendéglő 4000 kor. eladó, 33.

Két vendéglő

egyik a főváros központján 1000 frtért, s ugyanennyiért **egy másik**, az egyik *legforgalmasabb* ut elején — *napi nagy forgalommal* — eladók.

700 forinttal

rendelkező **fő-pincér** teljesen berendezett s kellő mennyiségű itallal (aját termés) ellátott vendéglőt, — mely biztos megélhetést nyújt a fővárosban. — mint vendéglős azonnal átvehető.

Négy gyár között

nagy jövedelmel hajtó vendéglő 1000 frtért — azonnal átadó.

Ujonnán

s a főváros egy élénk nagyforgalmú útján berendezett, szép vendéglő — nősülés és elköltözés miatt — azonnal olcsón átadó, 31.

Soroksári-utca

elején jömeneteli vendéglő jutányosan 1000 frtért átadó, 34.

Legelső

közlekedési útján a fővárosnak, a k. pályaudvarhoz közel, kitűnő vendéglői üzlet, 9—12 szállodai vendégszobával 10,000 kor. ért átadó, 11.

Elsőrendű

kocsmai üzlet, a III. ker. legforgalmasabb helyén, munkások központján 1000 frtért eladó, 13.

Első

fő-utcáján Budapestnek egy előkelően berendezett szép vendéglő olcsón 4000 koronáért eladó, 14.

Fővárosi központon,

színház mellett, élénk forgalmú vendéglő-üzlet 2000 frtért átadó, 17.

Vállalkozók, Részvénytársaságok, Bortermelők és Vendéglősök figyelmébe!

Vidéki kereskedelmi és vasúti forgalmú város első szállodája eladó. Az üzlet áll: egy két- és egyemeletes épületből, melynek udvara a Fő-ter és egy másik forgalmas utcára szolgál. A szállodának 35 szobája, nagy táncsterme, elegáns éttermei és kávéháza, azonkívül polgári vendéglője, nagy kerti helyisége és két jégverme van. A szálló értéke — az összes berendezéssel — 110 ezer forint, amely azonban a szállóval szemben városi színház telephelyével meglehetősen növekszik. A rendkívül nagy jövedelmet hozó fogadói üzlet vételéhez 40—50 ezer frt szükséges. 19.

Rendkívül

nagy forgalmú kereskedelmi városban, szálloda s vendéglőnek épült egyemeletes ház, mely négy utcára szögellik és a katonai lakanyák közelében áll, — a családó elhunyt miatt eladó, 20.

Elegáns

és értékes berendezéssel elsőrangú nagy kávéház a főváros legalkalmasabb s forgalmasabb pontján 10,500 koronáért átadó, — 28.

Szálloda és vendéglő

Dunántúl legnagyobb forgalmú városa legforgalmasabb helyén, 8 szoba, étterem, vendégszoba, nagy nyári kert-helyiség, *téli-nyári kuglizóval* és egytelkekkel, valamint a vendéglői épülethez tartozó dohánnyitőszőlővel (melyért évente 400 korona hasznóbért fizetnek), 5000 (ötezer) forinton eladó. Házbér 1100 forint. Évi sörforgalom kimutatható — 400 hektó sör, ugyanannyi bor.

A legnagyobb forgalmú

vasúti vonalon fekvő nagy városban biztos megélhetést nyújtó kávéház, melyhez Dunára szolgáló gyönyörű nyári kerti veranda tartozik 35—40 frt napi bevétellel 3500 frtért jutányosan eladó. Házbér 1080 frt. — 39.

Nagy vasúti- és hajó-

forgalommal, legtöbb katonasággal rendelkező nagy vidéki városban, nagy kávéház, mely a múlt ősszel lett teljesen újjal renoválva — *nagy forgalommal és haszonnal*, 6500 (hatezeröttszáz) forintért átadó. Évi bérlet 850 forint.

Legnagyobb vidéki

gócponon s kereskedelmi városban, melynek 45,000 lakosa van — *mészárszékkal* egybekötött s nagy forgalmú, szép *nyári vendéglő*, közelében *két kórház* és *több gyárakkal* eladó. Üzletvétel tulajdonossal megegyezés szerint.

Kerepesi-

útól pár száz lépésnyire jóforgalmú kis vendéglő 600 frtért eladó, 44.

Polgári vendéglő,

a Józsefvárosban, elsőrendű polg. vendéglő, azonnal átvehető. Házbér 1360 kor. — 50.

Két kávéház között

jömeneteli vendéglő — utcájardai nyári kertiéssel, árnyékpönyvával, — azonnal eladó. — 51.

Olesó kávéház

nagy forgalommal, Dunamenti székfűvárosban s ennek vasúti és hajóállomásával szemben, külön helyiség, 4 lakószobával, más városba költözés miatt azonnal átadó. Átlagos havi biztos bevétel 850—900 frt. Forgalom telenyáron egyforma. Vételár 3000, házbér 1000 forint.

Dunántúl

egyik elsőrangú szállodája, mely két éve lett teljesen újjal berendezve, vendéglő étterem, nagy nyári kert, helyiség, kocsik, omnibusz-lovak stb. hozzátartozókkal 5000 forintért átadó.

A második

magyar fővárosban a vasút közelében, régi vendéglői üzlet, étterem, konyha, pince stb. berendezés, valamint az ezüst és fehérneművel együtt — 1000 forintért eladó, 46.

Nyáron-télen

egyforma s nagy forgalmat csináló vendéglő a főváros alkalmas pontján — más városbani üzletvétel miatt 2400 koronáért bármikor átadó. — 10.

Grammophon

két darab egész jó és új állapotban, jutányosan eladó. Cim a kiadóhivatalban.

Csapláros

kerestetik előkelő fővárosi szállodai étterem vezetésére. Óvadék 500 frt.

Aranybánya!

Budapest legelső „Köser-vendéglője” betegség miatt átadó. Napi forgalom 1½—2 hektó bor és 2—3 hektó sör. Azonnal lefizetendő vételár 3000 forint.

Nős főpincérnek

egy határszéli nagy keresk. forgalmú város első kávéháza kapcsolatban keresk. kaszinóval ajánlható.

Egy jömenetű

üzlet a visegrádi-utcában azonnal eladó.

A nagykanizsai sörgyár

gyártelepén lévő

vendéglő

1904. május hó 1-én leendő átvételre
== bérbeadandó. ==

Bővebb felvilágosítással szolgál a nagykanizsai

Malátagyár és Sörfőződe Részvénytársaság
Nagykanizsa, (pályaudvar).

A világhírű francia

Delbeck & Co.

reimsi pezsgőborgyár

és a müncheni Hofbräu

magyarországi fölerakata.

BRÁZAY KÁLMÁN

Válogatott
fűszerárúk,
mindennemű bel-
és külföldi
csemegék,
magyar és francia
pezsgő-borok,
rum, thea,
liqueőrök, sajt,
vaj, kassai,
prágai, sonka,
felvágottak,
gyümölcsök
stb. raktára.

BRÁZAY KÁLMÁN-nál

Muzeum-körút 23.

A hazai fürdők, kirándulók, fogadók, vendéglők és kávéházi üzletek, valamint az ajánlhatóbb cégek és beszerzési források.

UTMUTATÓJA.

Ezen rovatban mindazoknak, akik a lapot egész évre fizettek elő, három sorig terjedő hirdetését egész éven át díjtalanul közöljük. A harmadik soron túl terjedő hirdetés minden szövege 4 fillérbe kerül. Nem előzetesnek ez a hirdetés egész évre 16 korona, felévre 8 korona és negyedévre 5 korona és minden további szó 8 fillér.

Budapest. *Albert Viktor* vendéglője, Rökk Szilárd-utca 10. A vidéki főpincérek találkozóhelye. Olesó magyar konyha, kitűnő borok.

Schusztér Hugó »Plasztikon«-vendéglője, Andrássy-ut 65. Elsőrangú étektermek és sörsöző helyiségek. — Ered. beszerzett tiszta italok. — Jutányos árak.

Staudhammer étektermek, — Teréz-köruton, közel a nyugati pályaudvarhoz. — Sajáttermésű *dabasi vizíngi* borok, magyaros konyha.

Lészonszky János vendéglője, Soroksári-utca 56., a Boráros-térrel szemben. Sajáttermésű magyarádi borok, olesó magyar konyha.

Klecker Alajos vendéglő és éttermei, — Teréz-körut és -utca sarkán. — Termelőktől vett tiszta borok, magyar konyha.

Németh János vendéglője, Királyi Pál-utca. Régi üzletek találkozója. Olesó magyar konyha.

Keresztessy Máttyás vendéglője József-u. 4. sz. Budapesti pinceregyleti tagok látogatott vendéglője.

Egervári Géza kávéháza, (Rémi-fogadó). József-körut, szemben a Népszínházzal. Elsőrangú nagy kávéház, mérsékelt árak.

Schreiber Hugó (Boulevard) kávéháza, Váci-körut 24. — Nagy kávéház. — Az V—VI-k kerületi élők, közönség találkozó helye.

Ullits Lőrinc »Árpád«-kávéház, Erzsébet-körut és Dohány-utca sarkán. A fővárosi és vidéki főpincéri-kar találkozó helye.

Commerce-Kávéház, Tulajdonos Petrovits György, József-körut és Baross-utca sarkán. Elsőrangú kávéház.

Fellegi Béa »Elevator-kávéháza« Ferenc-körut, Elsőrangú kávéház, esténként zenestély.

Kisfaludy-kávéház, Tulajd. Almásy Károly Teréz-körut és Szondy-utca sarkán. Elsőrangú kávéház.

Medikus-kávéház, (Kmetty Lajos tulajd.) Üllői-uton a klinika mellett. Elsőrangú kávéház.

Szabaria-kávéház (tul. Strasser Jakab). Dohány-utca és Nyár-utca sarkán. Üzleti társak találkozója.

Tarant Prokób »Stefánia«-szálloda. VII., Murányi-utca 53. A keleti pályaudvar közelében. Olesó szobák.

Arad. *Nagy Lajos* »Fehérkereszt« és »Központi« szállodái. Elsőrangú vendégfogadók a város főutcáján. Éttermek, télikert és kávéházakkal.

Hungária-kávéház, (Skergula István tulajdonos.) Előkelő kényelemmel berendezett és Arad legnagyobb kávéháza a központban.

Kolbay István »Vadászkürt«-vendéglője és söresarnoka. Magyaros konyha, termelőktől vett valódi borok.

Grünwald Simon Korona-kávéháza, Árpád-tér 2. A pincérség régi találkozója. Egész éjjel nyitva, olesó árak.

Radó I. Fiume-kávéháza a Szabadságtérben. Elegáns kávéház, a helybeli üzleti kartársak látogatják.

Japán-kávéház (Molnár Zsigmond tulajdonos). Fényes berendezésű keleti kávéház, a városházzal szemben. Az elite-pincérkar találkozó helye.

Kass Béla éttermei és sörsözője a Szabadságtérben. Termelőktől vásárolt tiszta borok, Olesó konyha.

Leány Ignác »Elite«-mulatója. Előkelő, csinnal berendezett nagy kávéház, olesó árak.

Balaton-Berény. *Fehér Sándor* »Magyar Tenger«-szállodája. A Balaton partján. Pompás terasz-vendéglő a parton, szép kilátás, olesó árak.

Bares. (Telep.) Hoffmann és Krausz »Garni«-szállodája az állomás mellett.

Csáktornya. *Friedl J.* Zrínyi-szállodája. Magyar konyha és termelőktől vett borok.

Veisz Lajos »Othón« kávéháza a város központján.

Csongrád. *Goda István* »Magyar király«-szállodája. Étterem és kávéház.

Eszék. *Bohns M.* vendéglője a központban. Magyaros olesó konyha, tisztán kezelt, valódi jó borok.

Győr. *Acél Miksa* Kisfaludy-kávéháza, a városházzal szemben.

Buchler Lukács »Sarkánylyuk«-vendéglője. Termelőktől vett borok, olesó konyha.

Fehér Hajó szálloda (Meixner Mihály tulajdona). Elsőrangú szálloda, étterem, sörsöző — szemben a városházzal.

Hungária kávéház, (Kuster Géza tulajd.) Elsőrangú kávéház a Baross-utcaiban.

Kranwacker Elek vendéglője, Deák Ferenc-utca. Termelőktől vett borok, jó magyaros konyha.

Németh Ferenc »Erzsébet«-kávéháza. A helybeli és vidéki vendéglős és pincér urak találkozója. Olesó árak.

Prückler Máttyás »Arany postakürt«-vendéglője, Deák Ferenc- és Árpád-u. sarkán. Balatoni borok, olesó konyha.

Schuch Ferenc vendéglője, Arany János-utca. Helybeli pincér urak borozója.

Lugos. *Csontos Gyula* »Központi söresarnoka« a város közepén.

Igló. *Bavcsitz L.-né* »Vigadó«-szállodája. A felvidék legnagyobb szállodája. Elegáns étektermek és kávéház.

Kolozsvár. *Fekete L.* vendéglője a »Vig magyarhoz«. Olesó magyar konyha, a Kolozsvárt megforduló üzleti kartársak kedvelt vendéglője.

Gráf János vasuti vendéglője. A kolozsvári közönség kedvelt kirándulója. Termelőktől vett erdélyi borok.

Grün A. »Budapest«-kávéháza, az üzleti kollegák találkozóhelye.

Grand-kávéház, (Gyárfás Dezső tul.) Elsőrangú kávéház. Kolozsvár központján.

Hungária-kávéház, (Roth A. tulajd.) Vidéki üzletek találkozója.

Központi szálloda, (Nagy Gábor tul.) A város központján. Elsőrangú fogadó; étektermek és kávéház.

Korona-kávéház, (Heiman tulajdonos.) A vidéki pincér urak látogatják.

Királyháza. *Gödör Gyula* vasuti vendéglője.

Körmend. *Heigl Ignác* »Kulcsos«-vendéglője, Kulcsos-utca. Termelőktől vett jó borok, olesó konyha.

Neubauer János »Magyar Király«-vendéglője. Balatonmelléki jó borok, olesó magyar konyha.

Scheck Ignác »Korona-szállodája« a város főhelyén. — Étterem, sörsöző, kávéház.

Komárom. *Íffy Kass Gusztáv* »Magyar király«-szállodája. Előkelően berendezett fogadó a Dunaparton.

Maitz Rezső »Vigadó«-éttermei. Étkező és sörházi helyiségek, kitűnő italok, olesó magyar konyha.

Kis-Cell. *Várkonyi Béla* »Hungária«-szállodája, előkelő berendezésű fogadó, étterem, kávéház.

Horváth József, »Új kávéház.« A helybeli elite-közönség találkozóhelye.

Kaposvár. *Mester J.* »Zrínyi«-vendéglője, az állomás mellett. Magyar borok, olesó konyha.

Pelcsmann Péter vasuti vendéglője. A városi közönség találkozója. Magyar konyha, kitűnő italok.

Ratics J. »Hazám«-kávéháza (volt Ós-Budavár). Egész éjjel nyitva. Az állomás közelében.

Tatár Gusztáv »Korona«-szállodája. Elsőrangú fogadó. Termelőktől vett borok. Étterem, sörsöző és kávéház.

Kassa. *Sörös Márton* vendéglője. Előkelő közönség találkozója. Magyaros konyha.

Keszthely. *Strausz Miksa* »Hullám« és »Korona«-szállodái, a város központján. Hullám a Balaton partján.

Szieber József vendéglője, Kossuth Lajos-utca. Balatonmelléki jó borok, olesó magyaros konyha.

Szabó Béla kávéháza a város közp. Az idegenek és szakmabeliek kedvelt találkozóhelye.

Hévíz. *Póca János* »Mexiko«-vendéglője. Télen-nyáron át nyitva. Olesó vendéglő, termelőktől vett borok.

Miskolc. »Korona-szálloda.« (Bokros Károly tulajd.) Elsőrangú fogadó. Éttermek, sörsöző és kávéház.

Kispája-vendéglő, (Tulajd. Mayer József.) Saját termésű borok, magyaros konyha.

Leifer Béla »Polgári söresarnok« vendéglője. Jó magyar és olesó konyha, termelőktől vásárolt kitűnő borok.

Pannónia-kávéház, (Ausländer Henrik és Gyula.) Előkelő berendezésű kávéház, a város központján.

Papszt József vendéglője és söresarnoka a Buza-térben. Olesó polgári konyha, termelőktől vett borok.

Perl Gyula »Tüzzoltó«-kávéháza. Az üzleti kartársak találkozó helye.

Széchenyi-szálloda és kávéház. (Tul. Kellner Lajos.) Üzleti kartársaknak olesó, kedvezményes áru szobák.

Nagybánya. *Rumpold Gyula* »Nagy-szálloda«-ja. Elsőrangú szálloda, kávéház és étterem.

Nagykanizsa. *Bayer Gyula* vendéglője. Kossuth Lajos-utca. Termelőktől vett borok, magyaros konyha.

Cár János »Vaskapu«-szállodája. Jó magyar konyha és kitűnő italok.

Nyitra. *Pitler és Hauser* »Hungária«-szállodája. Elsőrendű fogadó. Magyar konyha, termelőktől vett borok.

Nagyvárad. *Karner Gyula* »Rimanócy«-szállodája. Elsőrangú fogadó. Termelőktől vett borok.

Pápa. *Zsilinszky Lajos* »Griff«-szállodája. Elsőrangú fogadó, az utazóközönség kedvelt szállodája.

Pécs. *Ábrahám István* vendéglője, Szigeti-országot. Termelőktől beszerzett borok. Olesó magyar konyha.

Hétféjedlem-szálloda, (Tul. Dollinger András.) Megyeiek kedvelt fogadója. Nagy nyári és téli sörsöző.

Jakab Imre vendéglője. Saját termésű »köttyögős borok«, izletes magyar konyha.

»Vadember-szálloda«, (Mayer Lajos tul.) a város központján. Az utazók régi fogadója. Saját termésű borok, magyar konyha.

Cseria Vince »Magyar király«-szállodája. Sörsöző, étterem és kávéház. Olesó szobák.

»Hungária«-kávéház és sörsöző. (Schvare P. Ferenc tul.) Elsőrangú kávéház a város központján. Hideg buffé.

»Pannónia«-kávéház, (Pintér N. János tul.) A város legelőkelőbb helyén. A helyi és vidéki pincér urak találkozója.

Fenrich Lajos vendéglője, Indóház-u. 21. (saját ház). Saját termésű borok, olesó magyar konyha.

Jenovay József »Zöldhordó«-vendéglője Sörsöző-utca. Olesó konyha, termelőktől beszerzett borok.

Ladika István vendéglője, volt »Schubert«-vendéglő. Budai vásártér környékének találkozó helye.

Malakovits István »Isten áldás«-vendéglője. — Pécs bányatelepi termelőktől beszerzett borok.

Radoesay Imre »Korona-szállodája.« Szigeti országot. Olesó magyar konyha. Saját termésű kitűnő muskatály és asztali borok.

Sebők István »Két korona«-vendéglője, Percel-utca, központi kávéház mellett. Olesó konyha, kitűnő borok.

Schnell József vendéglője, Pálya-utca 1. A budai vásártérnek találkozó helye.

Udvardy Nándor »Turin város«-fogadója. Siklósi-országot. Jó hegyi borok, olesó reggeli s ebédkoszt.

Íffy Zidarits József vendéglője, Makár-u. 7. sz. Saját termésű kötgyögs borok, minden pénteken halászlé.

Sáreg. *Mesterházy Sándor* »Korona«-szállodája. Saját termésű jó borok, magyaros konyha.

Szeged. *Juránovits F.* »Tisza-szálloda.« Az alföld legszebb fogadója. Mind utcai szobák, télikert étterem és kávéház.

»Fekete sas«-szálloda, (Ádám Ödön szállodája és vig mulatója.) Olesó szobák, étektermek és kávéház.

Szatmár. *Pongrácz Lajos* vendéglője a kath. körben. Saját termésű érmelléki borok. Magyaros konyha.

Sárvár. *Ritter L.* »Korona-szállodája« saját termésű borok, olesó jó magyar konyha.

Szegzárd. *Haspelt József* »Szegzárd«-szállodája. Saját termésű szegzárdi borok, magyaros konyha.

Székesfehérvár. *Barnai Ignác* »Magyar király«-szállodája a város központján. Elsőrangú fogadó.

Endersz János »Fekete Sas«-szállodája. Étterem, kávéház. Saját termésű borok.

Szombathely. »Hungária«-nagy-szálló. (Pösch Károly és Gyula.) Elsőrangú fogadó a központban.

Köhler György vendéglője a barátok templomával szemben. Balatoni borok, olesó konyha.

Sopron. *Krausz J.* »Fehér rózsá«-szállodája. Elsőrangú fogadó, magyar konyha, termelőktől vett borok.

S.-A.-Ujhely »Magyar Király«-szálloda. (Csernicky I. tulajd.) Előkelő étterem, sörsöző.

Kovács-étterem és sörház. A városház-épületben s a színházzal kapcsolatban. Olesó konyha, kitűnő italok.

Frisch J. »Magyar király«-kávéháza. A helybeli és vidéki kartársak találkozó helye.

Szolnok. *Müller és Veszter* »Kossuth«-szállodája az állomással szemben. Olesó vendégszobák, magyaros konyha.

Szentes. *Halász János* »Petőfi«-szállodája. Elsőrangú fogadó, kitűnő csongrádi borok.

Temesvár. . . . »Illits« . . . Hungária nagy-szállodája, belváros. A délvidek letelegegensabb vendégfogadója. Étterem, télikert, sörsöző és előkelő komforttal berendezett kávéház.

Hannold János »Korona«-szállodája, a józsefvárosi indóházzal szemben. Olesó magyar konyha, termelőktől vett borok.

Gombás István »Pacsirtamező«-vendéglője, a gyárvasári indóházzal szemben. Györkönyi és szalai borok.

Schubert Péter »Strumadár«-szállodája. Józsefváros, közel az indóházhoz. Olesó magyar konyha, tiszta borok.

Zalaegerszeg. *Domonkos Ignác* »Korona«-szállodája, a város központján. Éttermek és sörsöző-helyiségek.